

DRAHÝ NĚMECKÝ JOGURT OD ČESKÉ KRÁVY?

Text Jana Tobrmanová Čiháková a PK ČR, foto shutterstock

Kvalita české potravinářské produkce drtí většinu států světa, přesto se v Čechách vyskytuje takový nešvar. Některé komodity vyvážíme, abychom si je ve zpracovaném stavu mohli koupit zpátky z dovozu. Smysl? Ten se jaksí ztrácí!

Průměrný český spotřebitel zkonzumuje asi 790 kilogramů potravin za rok. Naše produkce však na tuto spotřebu neumí odpovědět adekvátní nabídkou, a tak se rok od roku posiluje závislost na přeshraničním dovozu. Záporné saldo bylo v posledních dvou letech na špici, a to zejména kvůli dovozu vepřového masa, produktů drůbeže (maso i vejce) a většiny druhů

ovoce a zeleniny. Sami si totiž vystačíme bohužel jen ve výrobě obilovin, mléka, piva, cukru a možná ještě v produkci hovězího masa. „Pokud chceme zvýšit soběstačnost v zemědělství a v zásobování potravinami a snížit závislost na dovozech, je v každém případě třeba dále podporovat zpracovatelský průmysl,“ tvrdí Helena Kavanová, tisková mluvčí Potravinářské komory ČR.

Paradox exportu a importu

Z České republiky se aktuálně vyváží asi čtvrtina mléka, jehož kvalita je v zemích Unie věhlasná. Vzhledem ke kurzu koruny je jeho výkup výhodný. Ovšem ne pro nás, neb z investic do zemědělství tak profitují spíše země EU, které tuto komoditu skupují. „Vezměte si, že z národních zdrojů podporujeme chov krav a výrobu

mléka, které vyvezeme do zahraničí, tam se zpracuje a vytvořená přidaná hodnota při zpracování tak zůstává mimo Českou republiku, to rozhodně není dobře,“ upozorňuje prezidentka potravinářské komory Dana Večeřová.

Cenné komodity

Bohužel nejde jen o mléko. Podobně je na tom i export hovězího masa, řepky i obilnin. „Opravdu nedává smysl vyvážet živá zvířata a dovážet maso, vyvážet mléko a dovážet sýry a jogurty, vyvážet obiloviny a dovážet pekařské a další výrobky

z obilovin. Vyvážíme komodity, a dovážíme výrobky, které dokážeme, a mnohdy

ČTVRTINA ČESKÉHO MLÉKA SE ZPRACOVÁVÁ MIMO ČESKOU REPUBLIKU

kvalitněji, vyrobit sami. Místo českých potravin, tak čeští spotřebitelé nakupují výrobky ze zahraničí ale z české suroviny,“ upřesňuje dále prezidentka.

Bez investic to nejde

Má-li se soběstačnost ve výrobě potravin zvyšovat, je nanejvýš nutné navyšovat investice do zpracování a inovování výrobků i výrobních technologií. To ale není zadarmo, navíc oproti jiným zemím Unie zůstává tato investice na straně zpracovatelů. Podpora zpracovatelského průmyslu má u nás trhliny. To ostatně potvrzuje i ředitel pro programování a strategii PK ČR Miroslav Koberna, který míní, že nízká míra podpory neumožňuje dosažení srovnatelné konkurenceschopnosti s konkurenty z ostatních členských zemí.

Výhoda českých zpracovatelů

Je zcela nesporné, že ve zpracování potravin bychom mohli vynikat. „Čeští potravináři jdou s dobou, investují do nových technologií, inovací ve výrobě i do nových výrobků, které odpovídají trendům dnešní doby, ať už jde o snižování obsahu citlivých živin, jako jsou tuk, cukr nebo sůl, nebo o přidávání prospěšných složek jako je třeba vláknina nebo nejrozličnější vitamíny a stopové prvky, nebo o snižování energetické náročnosti výroby, snižování využívání plastů ve výrobě apod. Pokud nebudeme investovat právě do těchto nových potravinářských trendů, může se nám velmi lehce stát, že za pár let budou takto inovované výrobky na trhu pouze od zahraničních výrobců, protože spotřebitel je bude požadovat

ČESKÁ KVALITA

Česko patří v bezpečnosti potravin mezi nejlepších 5 států na světě, hodnoceno bylo 113 zemí. Zatímco Německo skončilo na 13. místě a například Slovensko až na čtyřicátém, Česká republika je v první pětce zemí s nejlepším indexem, hned za Finskem, Irskem, Nizozemskem a Rakouskem.

a u nás nebude nikdo, kdo by je vyráběl,” upozorňuje mluvčí komory.

Cesta ze začarovaného kruhu

Řešení, jak takové apokalypse zabránit, je přitom nasnadě. Podle Dany Večeřové by stačilo změnit dotační principy a z národních zdrojů investovat pouze takové suroviny, které jsou vyrobeny i zpracovány v ČR. „Domácí zpracování domácích surovin v tuzemsku by nepochybně výrazně pomohlo zvyšování žádané soběstačnosti a snížení závislosti na dovozech a pomohlo by uspokojit poptávku českých zákazníků po českých potravinách,” navrhuje šéfka potravinářů. ■

Jana Večeřová